

КОМИСИЯ ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА СЪОБЩЕНИЯТА

РЕШЕНИЕ № 270

от 17 юни 2015 г.

На основание чл. 151, ал. 3 и ал. 5 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) във връзка с Решение № 798/18.12.2014 г. на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС) за откриване на обществено обсъждане на проект на решение за определяне на изискванията към изпълнение на специфичното задължение за предоставяне на взаимно свързване, базирано на интернет протокол (IP взаимно свързване), както и във връзка чл. 7а от Директива 2002/21/ЕО и чл. 42 и чл. 42б от ЗЕС,

КОМИСИЯТА ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА СЪОБЩЕНИЯТА

РЕШИ:

1. Приема резултатите от обществено обсъждане, открито с Решение № 798/18.12.2014 г. на КРС относно проект на решение за определяне на изискванията към изпълнение на специфичното задължение за предоставяне на взаимно свързване, базирано на интернет протокол (IP взаимно свързване).

2. Приема Проект на решение за определяне на изискванията към изпълнение на специфичното задължение за предоставяне на взаимно свързване, базирано на интернет протокол (IP взаимно свързване), съгласно приложението към настоящото решение.

3. Проектът на решение по т. 2, съдържащ постъпилите становища, приетите предложения и тяхното отразяване в проекта, мотивите за неприетите предложения (в приложение към проекта на решение), да се публикува на страницата на Комисията за регулиране на съобщенията в Интернет.

4. Проектът на решение по т. 2 да се изпрати на Европейската комисия, Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения и на регулаторните органи на държавите-членки на Европейския съюз.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(д-р Веселин Божков)

ЗА ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

(Йолиана Райкова)

КОМИСИЯ ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА СЪОБЩЕНИЯТА

Проект!

РЕШЕНИЕ №
от 2015 г.

На основание чл. 30, т. 4, чл. 166, ал. 1 и ал. 2, т. 4, чл. 173, чл. 174, ал. 1, т. 1, т. 5, и т. 9 и ал. 2, чл. 175а във връзка с чл. 280 от Закона за електронните съобщения, във връзка с т. IX.1.1.з., т. X.1.1.з. и X.1.3.д. от Решение № 1361 от 31 май 2012 г. на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС),

Както и във връзка с Решение № 13 от 10.01.2013 г. на КРС за създаване на Консултативна структура по въпросите на взаимното свързване, базирано на интернет протокол (IP),

Както и във връзка с проведена процедура на обществено обсъждане съгласно чл. 151, ал. 2 и ал. 3 във връзка с чл. 36, ал. 1 - 4 от ЗЕС, открита с Решение № 798/18.12.2014 г. на КРС и приключена с Решение № 270/17.06.2015 г. на КРС, резултатите от която са посочени в приложението, неразделна част от настоящото решение,

Както и във връзка с проведена процедура на нотификация на проекта на решение до Европейската комисия съгласно чл. 7а от Директива 2002/21/ЕО и чл. 42 и чл. 42б от Закона за електронните съобщения,

Както и на основание чл. 35, ал. 6, т. 3 от Закона за електронните съобщения във връзка с чл. 60, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс,

КОМИСИЯТА ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА СЪОБЩЕНИЯТА

РЕШИ:

1. Определя изисквания за изпълнение на задълженията за предоставяне на взаимно свързване, базирано на интернет протокол (IP взаимно свързване), наложени на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, „Ай Ти Ди Нетуърк“ АД, „Близу Медиа Енд Броудбанд“ ЕАД, „Варна Нет“ ООД, „Вестител БГ“ АД, „Глобъл Комюникейшън Нет“ АД, „Голд Телеком България“ АД, „Източна телекомуникационна компания“ АД, „Интеруут България“ ЕАД, „Теленор България“ ЕАД, „Мобилтел“ ЕАД, „Некском България“ ЕАД, „Нет Ис Сат“ ООД, „Нетфинити“ ЕООД, и „Телеком 1“ ООД с т. IX.1.1.з, т. X.1.1.з и т. X.1.3.д от Решение № 1361 от 31.05.2012 г. като предприятия със значително въздействие върху съответните пазари, съгласно т. VI и т. VIII на същото решение, както следва:

1.1. Да предоставят IP взаимно свързване за услуги, както следва:

1.1.1. Основна мрежова услуга генериране с оглед предоставяне на фиксирани телефонни услуги и факсимилни съобщения при използване на номера от Националния номерационен план (ННП);

1.1.2. Основна мрежова услуга терминиране за национални и международни повиквания и факсимилни съобщения;

1.1.3. Мрежова услуга транзит с оглед осъществяване на преносимост на номерата;

1.1.4. Минимален набор от допълнителни услуги „идентификация на линията на викация“ (CLIP), „блокиране на идентификация на линията на викация“ (CLIR), пренасочване на повикванията (Call Forwarding) и тонално номеронабиране (DTMF) в съответствие с Правилата за условията и реда за предоставяне и ползване на функциите на мрежата „идентификация на линията на викация“, „идентификация на свързаната линия“ и „тонално номеронабиране“¹

1.1.5. Други допълнителни услуги в съответствие с договорения протокол за сигнализация по т. 1.5.1.

1.2. Да осъществяват IP взаимно свързване на базата на пакетна комутация и независимо от прилаганите технологии в отделните мрежи за абонатен достъп, като за основен носещ протокол на комуникацията да се използва Интернет протокол.

¹ Приети с Решение № 2221 на Комисията за регулиране на съобщенията от 28.10.2008 г.

1.3. При реализацията на IP взаимното свързване да осигуряват сигурност и цялост на взаимно свързаните мрежи и оперативна съвместимост на услугите чрез:

1.3.1. еднозначно дефиниране на интерфейса мрежа-мрежа (NNI, Network-to-Network Interface) в договорите за взаимно свързване в съответствие с т. 1.5;

1.3.2. въвеждане на правила и/или системи за резервиране;

1.3.3. прилагане на посочените в Приложението към настоящото решение стандарти и стандартизационни документи.

1.4. Да реализират физическата свързаност за IP взаимно свързване между мрежите си чрез:

1.4.1. отделна физическа линия „от точка до точка“ с Ethernet интерфейс с технически характеристики, отговарящи на посочените стандарти и стандартизационни документи в Приложението към настоящото решение, която може да бъде наета и от трето лице;

1.4.2. определяне на брой точки на взаимно свързване при спазване на т. 1.3;

1.4.3. определяне на капацитета на точките на взаимно свързване, респективно на линиите за взаимно свързване към всяка от тях, в съответствие с прогнозите за броя на едновременно провежданите разговори, обменяни периодично между страните по индивидуалния договор за взаимно свързване, при използване на кодека по т. 1.5.2. с определена битова скорост за един разговор 105 Kbit/s;

1.4.4. предвиждане на минимален капацитет на всяка точка на взаимно свързване от 10 Mbit/s.

1.5. Да осигуряват в интерфейса мрежа-мрежа (NNI, Network-to-Network Interface) поддържане на:

1.5.1. един от протоколите за сигнализация SIP или SIP-I, в съответствие със стандартите и стандартизационните документи, посочени в Приложението към настоящото решение; при заявено използване на протокол за сигнализация SIP от една от страните, другата страна осигурява транслиране от SIP-I към SIP;

1.5.2. кодек за кодиране на гласовите сигнали в съответствие с препоръка ITU-T G.711 A-law;

1.5.3. кодек за кодиране на факс сигнали, определен в препоръка ITU-T T.38;

1.5.4. тонално номеронабиране (DTMF) в съответствие със стандартите и стандартизационните документи, посочени в Приложението към настоящото решение;

1.5.5. резервиране на ресурси (resource reservation);

1.6. Да използват граничен сесиен контролер (SBC – Session Border Controller), конфигуриран като двупосочен потребителски агент (B2BUA – Back-to-Back User Agent), поддържащ минимален брой функции:

1.6.1. скриване на топологията на мрежата (Topology hiding);

1.6.2. транслиране на мрежови адреси (NAT traversal);

1.6.3. филтриране на обратно насочения трафик;

1.6.4. поддържане на списъци за контрол на автентификацията и оторизацията;

1.6.5. поддържане на медийни услуги – глас, факс, DTMF, Call Forwarding, CLIP, CLIR;

1.6.6. защита на мрежите (Security/Firewall);

1.6.7. конвертиране между различните протоколи (Interoperability).

1.7. Да спазват следните задължения, свързани с качеството на предоставяните услуги като:

1.7.1. поддържат, следят, измерват, и обменят информация за следните параметри за качество на преноса:

а) еднопосочно закъснение (one-way delay), определено като времето, необходимо за пренос на глас между двете крайни точки на маршрутизация на повикването на разстояние до 5000 км.

В съответствие с Приложение II на препоръка ITU-T G.114, стойността на този параметър се определя на максимум 150 ms.

б) вариране на закъснението на пакетите (packet delay variation), определено като разликата във времето на абсолютната стойност на еднопосочно закъснение на даден пакет и минималната отчетена стойност (референтна стойност) на закъснение на пакет в измерваната съвкупност (quantile) между две определени точки на измерване (в съответствие с ITU-T Y.1540, т. 6.2.4).

В съответствие с ITU-T Y.1541, тази разлика не трябва да надвишава 50 ms за 99,99% от измерваната съвкупност.

в) загуба на пакети (IP Packet Loss Ratio, IPLR), определена като съотношение на общия брой изгубени IP пакети към общия брой изпратени IP пакети за всички изпратени

пакети от адреса на източника към адреса на дестинацията (в съответствие с ITU-T Y.1540, т. 6.4).

В съответствие с ITU-T Y.1541, загубата на пакети (IPLR) следва да бъде по-малка от 0,1%.

1.7.2. поддържат, следят, измерват и обменят информация за следните параметри за качество на услугите:

а) ефективност на повикването (Answer Seizure Ratio, ASR), определена като отношение между броя на направените опити за повикване, които са приключили успешно, към общия брой на направените опити за повикване (в съответствие с ITU-T E.425, т. 1.3).

Минималната стойност на ASR се определя на 50%.

б) коефициент на мрежова ефективност (Network Effectiveness Ratio, NER), определен като съотношението между сумата на направените опити за повикване, завършили със сигнал свободно или сигнал заето, без отговор от виканата страна, към общия брой на направените опити за повикване (в съответствие с ITU-T E.425, т. 1.5).

Минималната стойност на NER се определя на 95%.

в) фактор за оценка на преноса на глас (R-фактор), определен в съответствие с ITU-T G.107.

В съответствие с ITU-T G.109, R-факторът следва да бъде не по-малък от 70.

2. Задължава предприятията по т. 1 да договорят и представят до 01.01.2016 г. в Комисията за регулиране на съобщенията условията за извършване на измервания на параметрите по т. 1.7.1 и т. 1.7.2, както следва:

2.1. Първоначални измервания при откриване на точка за взаимно свързване и/или линия за взаимно свързване;

2.2. Периодични измервания на постигнатите стойности на посочените параметри за качество;

2.3. По отношение на т. 2.2 в условията да бъде определено мястото (мрежови устройства или референтни точки) и начинът на извършване на измерванията, обменяната информация и периодичността на измерванията.

3. Задължава предприятията по т. 1 да започнат ефективно да изпълняват задълженията си за предоставяне на IP взаимно свързване от 01.01.2017 г.

4. Задължава „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД да внесе в срок до 01.03.2016 г. в КРС типово предложение за взаимно свързване с включени условия за предоставяне на IP взаимно свързване в съответствие с наложените му задължения за изготвяне и публикуване на типово предложение за взаимно свързване по т. IX.4 и т. X.4 от Решение № 1361 от 31.05.2012 г. на КРС.

5. Предприятията по т. 1, с изключение на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, се задължават в срок до 01.03.2016 г. да публикуват на страниците си в интернет условията за предоставяне на IP взаимно свързване в съответствие с наложените им задължения по т. X.2.2 от Решение № 1361 от 31.05.2012 г. на КРС.

6. Изискванията на настоящото решение се прилагат единствено за нови заявки за точки на взаимно свързване. Изградените точки на TDM взаимно свързване се променят само по искане на някоя от страните по индивидуалния договор за взаимно свързване, като до успешно приключване на тестовете по изградената IP свързаност TDM взаимното свързване не се прекратява.

7. Разпорежда предварително изпълнение на настоящото решение.

МОТИВИ:

С Решение № 1361 от 31.05.2012 г. (Решение 1361/2012) Комисията за регулиране на съобщенията (КРС/комисията) наложи задължение на предприятията, определени за предприятия със значително въздействие върху пазарите на едро на терминиране на повиквания в определено местоположение на индивидуални обществени телефонни мрежи и пазарът на едро на генериране на повиквания от определено местоположение на обществени телефонни мрежи, за предоставяне на взаимно свързване, базирано на Интернет протокол (IP взаимно свързване). Задължението следва да се изпълнява при спазване на изискванията и сроковете, определени в решение на КРС, прието след провеждане на консултации със заинтересованите предприятия. С Решение № 1361/2012 г. комисията задължи адресатите на това решение да определят свои представители с оглед участие в консултативна структура по въпросите на IP взаимното свързване.

С Решение № 13/10.01.2013 г. на КРС беше създадена Консултативната структура по въпросите на взаимно свързване, базирано на Интернет протокол (IP взаимно свързване), бяха определени участниците в нея и бяха приети „Правила за осъществяване на дейността на консултативната структура по въпросите на взаимното свързване, базирано на интернет протокол” (Правила).

В Консултативната структура участваха представители на КРС и по един упълномощен представител от задължените с Решение № 1361/2012 г. предприятия: „Българска телекомуникационна компания” ЕАД, „Ай Ти Ди Нетуърк” АД, „Близу Медиа Енд Броудбанд” ЕАД, „Варна Нет” ООД, „Вестител БГ” АД, „Глобъл Комюникейшън Нет” АД, „Голд Телеком България” АД, „Източна телекомуникационна компания” АД, „Интеруут България” ЕАД, „Космо България Мобайл” ЕАД („Теленор България” ЕАД), „Мобилтел” ЕАД, „Некском България” ЕАД, „Нет Ис Сат” ООД, „Нетфинити” ЕООД, и „Телеком 1” ООД.

Консултативната структура имаше за задача да организира и проведе обсъждане на аспектите на IP взаимното свързване с цел постигане на максимално съгласие между задължените предприятия по отношение на изискванията, условията и сроковете за миграция към и осигуряване на възможности за предоставяне на IP взаимно свързване.

Срещу Решение № 13/10.01.2013 г. на КРС бяха подадени жалби от „Българска телекомуникационна компания” ЕАД, „Мобилтел” ЕАД и „Орбител” ЕАД пред Върховния административен съд (ВАС). Жалбите бяха оставени без разглеждане като подадени срещу акт, който не подлежи на обжалване: Определения №№ 3928/2013г. (по отношение на разпоредването за предварително изпълнение), 4320/2013г., 6814/2013г., 6878/2013г.).

1. Дейност на Консултативната структура, създадена с Решение № 13/10.01.2013 г. на КРС:

В периода от 28.08.2013 г. до 26.11.2013 г. бяха проведени четири заседания на Консултативната структура. По реда на чл. 8 от Правилата, преди всяко заседание на упълномощените представители беше изпращан проект на дневен ред на заседанието с въпросите, които ще се дискутират. Съгласно чл. 10, ал. 3 от Правилата след всяко заседание на Консултативна структура бяха изготвяни протоколи, които са подписани от участниците в съответното заседание на Консултативната структура. Предприятията, участващи в работата на Консултативната структура, имаха възможността и предоставиха писмени становища по обсъжданите въпроси, в съответствие с условията по чл. 9 от Правилата.

По време на заседанията бяха разгледани следните въпроси:

1. протоколи и версии на протоколите за сигнализация;
2. мрежови елементи, чрез които се осъществява взаимното свързване - технически и функционални изисквания;
3. интерфейс мрежа – мрежа (NNI) и капацитет на линията за взаимно свързване;
4. оптимален брой точки на взаимно свързване;
5. качество на услугите;
6. описание на услугите, включително поддържане на услуги като пренос на факсимилни съобщения, CLIP, CLIR, пренасочване на повикванията и др.
7. сценарии, принципи, процедура и срок на преход към и на въвеждане на IP взаимното свързване;
8. приложими стандарти, препоръки и технически спецификации.

В рамките на проведените срещи упълномощените представители постигнаха съгласие по отношение на мрежовите елементи, чрез които се осъществява взаимното свързване, методите за кодиране на трафика, начина за определяне на капацитета на линията за взаимно свързване, определяне на измерими параметри за качество на физическата линия за взаимно свързване и срок на преход към и въвеждане на IP взаимно свързване.

Основен нерешен въпрос остана изборът на протокол за сигнализация. Девет предприятия изразиха предварително предпочитание за избор само на SIP протокол за сигнализация, две предприятия само на SIP-T и две само на SIP-I. Вследствие на предпочитанията от страна на предприятията за използване на различен вид протоколи за сигнализация не бе постигнато единно решение за реализацията на допълнителните услуги (Call Forwarding, CLIP, CLIR, DTMF и факс) при IP взаимно свързване. Също така не бе определен минимален пакет от приложими стандарти, препоръки и технически спецификации, тъй като дефинирането им е тясно свързано с избора на протокол за сигнализация, както и с различни версии за реализиране на допълнителните услуги.

В хода на работата на Консултативната структура не бяха разглеждани въпроси, както и не са постъпвали писмени становища от предприятията, относно осигуряване на оперативна съвместимост на услугите (включително на необходими изпитания), експлоатация, администриране и управление на услугите за взаимно свързване, таксуващи системи, финансови аспекти на прехода към IP взаимно свързване (включващи необходими инвестиции в мрежите на предприятията).

Обсъжданите въпроси, както и изказаните от представителите на КРС и предприятията становища са подробно описани в изготвените протоколи от заседанията на Консултативната структура, които са подписани от участниците в тях.

Съгласно Правилата, Консултативната структура приключва своята работа, като се изготвя Обща позиция на задължените предприятия по изискванията, условията и сроковете за миграция към и осигуряване на възможности за предоставяне на взаимно свързване, базирано на Интернет протокол (Обща позиция). Общата позиция бе изготвена, като се взеха предвид резултатите от проведените четири заседания, както и писмените становища на предприятията. В съответствие с чл. 13 от Правилата Общата позиция беше изпратена за съгласуване до всички участници в Консултативната структура. „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД (БТК), „Мобилтел“ ЕАД (Мобилтел), „Теленор България“ ЕАД (Теленор) и „Голд Телеком България“ АД изпратиха предложения за изменение и допълнение на Общата позиция. Общата позиция, с отразените изменения и с аргументирани пояснения за причините на невключване на част от становищата в Общата позиция, бе изпратена отново за съгласуване до всички участници в Консултативната структура. БТК и Мобилтел отново изпратиха същите становища, независимо, че в изпратените пояснения бяха посочени точките от Общата позиция, където част от техните предложения са отразени. Упълномощените представители на предприятията бяха поканени да подпишат окончателния вариант на Общата позиция на 12.06.2014 г. в сградата на КРС на ул. „Гурко“, № 6.

Общата позиция беше подписана от „Източна телекомуникационна компания“ АД, „Глобъл Комюникейшън Нет“ АД, „Варна Нет“ ООД, „Голд Телеком България“ АД, а от „Космо България Мобайл“ ЕАД с особено мнение.

В последствие с писма вх. № 12-01-2400/12.06.2014 г. от Мобилтел, вх. № 12-01-2401/12.06.2014г. от „Орбител“ ЕАД и вх. № 04-04-111/13.06.2014г. от БТК, бяха внесени предложения за промяна на изготвената Обща позиция. Внесените предложения от БТК и Мобилтел не се различават от изпратените в процеса на съгласуване на Общата позиция. В писмото на „Орбител“ ЕАД е посочено, че предприятието не е съгласно с приключването на работата на Консултативната структура с Общата позиция, тъй като част от изложените от него аргументи както на проведените срещи, така и в писмен вид не са приети. Както е посочено по-горе обсъжданите на заседанията въпроси, както и изказаните от представителите на КРС и предприятията становища са подробно описани в изготвените протоколи от заседанията на Консултативната структура. Протоколите са подписани от страна на „Орбител“ ЕАД. Също така видно от изложеното „Орбител“ ЕАД не е изпратило становище в процеса на съгласуване на Общата позиция. Представеното от „Орбител“ ЕАД предложение с писмо вх. № 12-01-2401/12.06.2014г. е идентично с изложеното в писмото на Мобилтел.

Предложенията, които са направени от трите предприятия в посочените писма са следните:

1. Да бъде променено заглавието на документа от „Обща позиция“ на „Резултати от работата“, т.к. въпросния документ не се явява обща позиция, а обобщение на изразените становища на заинтересованите страни.
2. Да отпадне услугата „факсимилни съобщения“, т.к. не попада в обхвата на съответния пазар, на който е наложено задължението за взаимно свързване.
3. Да отпадат въпросите, свързани с IMS² подсистемата в NGN мрежи, т.к. не са свързани с обхвата на взаимното свързване.
4. Да бъде въведен допълнителен текст, че липсват необходимите пазарни и технологични условия за специфициране на задължението за IP взаимно свързване.
5. Да се преминава към IP взаимно свързване единствено при предоставянето на нови капацитети, а не и при поискване на подмяна на съществуващото взаимно свързване по общ канал SS7.

Направените предложения не са отразени в Общата позиция, тъй като:

По т. 1: Организацията на работата в Консултативната структура е определена в Правилата. В съответствие с чл. 2, ал. 5 от Правилата, Консултативната структура приключва

² IP Multimedia Sub-system – IP мултимедийна подсистема.

работата си с приемане на Обща позиция. Изготвеният документ отразява становищата на предприятията по обсъжданите въпроси и е изработен въз основа на подписаните протоколи от заседанията на Консултативната структура.

По т. 2: Услугата „факсимилни съобщения“ не следва да отпадне, т.к. този въпрос е обсъждан на работните срещи на Консултативната структура, а самите предприятия са посочили по време на заседанията и в становищата си, че за предаване на „факсимилни съобщения“ следва да се използва протокол Т.38. Тази услуга е част от пазара на взаимно свързване и в съответствие с Решение № 1361/2012 г. (*Раздел III – стр. 165, както и т. V.1.2.1 – стр. 189 от Приложението към Решението*), с което са наложени и задълженията за IP взаимно свързване. Освен това предприятията, които са адресати на Решение № 1361/2012 г., имат и наложено задължение да предоставят „отворен достъп до технически интерфейси, протоколи или други възлови технологии, необходими за осигуряване на оперативна съвместимост на услугите“ (*т. IX.1.1., б. „д“, т. X.1.1., б. „д“ и т. X.1.3., б. „г“ от Решение № 1361/2012 г.*).

По т. 3: Въпросите, свързани с IMS подсистемата в NGN мрежи са включени в Общата позиция, т.к. са част от изготвения от КРС работен документ, който бе обсъден на първото заседание на Консултативната структура. Също така в Общата позиция ясно е посочено становището на предприятията, че на този етап не следва да се разглеждат и въпроси, свързани с IMS подсистемата в NGN мрежи, тъй като въпросите, свързани с архитектурата и функционалността на NGN мрежите, представени в работния документ, не са свързани с обхвата на взаимното свързване (*т. 1 от Общата позиция*).

По т. 4: Предложението за въвеждане на нов текст в Общата позиция, не съответства на целите и задачите на Консултативната структура, определени в чл. 3 от Правилата. От друга страна така формулираното предложение е относимо към изследване на причините за налагане на специфичното задължение, което не е предмет на Общата позиция. Задължението за предоставяне на IP взаимно свързване е наложено с Решение № 1361/2012 г., след изследване на пазарните условия и технологичното развитие на мрежите, като в приложението към решението са изложени и подробни мотиви за това. В тази връзка Решение № 1361/2012 г. е окончателно потвърдено от ВАС и влязло в сила.

По т. 5: Както е споменато по-горе този въпрос е разглеждан на заседанията на Консултативната структура и от страна на представителите на КРС бе разяснено, че новите правила за взаимно свързване са относими единствено към нови заявки за IP взаимно свързване, като спрямо изградената към момента свързаност между предприятията няма да се налага задължение за промяна, освен ако някоя от страните не заяви такава. Това е отразено и в протокола от първото заседание, които е подписан от участниците. Освен това предложението ограничава правото на предприятията с изградено взаимно свързване по SS7 да се възползват от IP взаимното свързване след реално му въвеждане.

Видно от изложеното, писмата на трите предприятия не съдържат предложения по съществуващото на обсъжданите въпроси на заседанията на Консултативната структура.

Общата позиция е представена на КРС и в съответствие с Правилата (чл.2, ал.6) е взета предвид при изготвяне на настоящото решение на КРС, тъй като в нея са отразени становищата на предприятията по всички въпроси, които са разглеждани на заседанията на Консултативната структура.

Следва да бъде отбелязано, че в съответствие с чл. 2, ал. 2 от Правилата Консултативната структура е форум за сътрудничество и обмен на добра практика и опит между задължените предприятия и комисията с оглед постигане на максимално възможно взаимно съгласие относно изискванията, условията и сроковете за миграция към и осигуряване на възможности за предоставяне на IP взаимно свързване.

2. Мотиви за наложените задължения с настоящото решение:

В настоящото решение се конкретизира наложеното с Решение № 1361/2012 г. задължение за предоставяне на IP взаимно свързване, като в съответствие с разпоредбите на чл. 173, чл. 174 и чл. 175а във връзка с чл. 280 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) се определят техническите изисквания за изпълнението му.

Определените от КРС изисквания при осъществяване на IP взаимно свързване се основават на и са в съответствие с наложените специфични задължения с Решение 1361/2012 и разпоредбите на Наредба № 1 от 19 декември 2008 г. за условията и реда за осъществяване на достъп и/или взаимно свързване.

В т. 1.1.4. е дефиниран минимален обхват от допълнителни услуги (CLIP, CLIR, DTMF и Call Forwarding), които задължените предприятия следва да предоставят при осъществяване на IP взаимно свързване. Допълнителните услуги са определени в съответствие с разпоредбите на чл. 257 от ЗЕС и Правилата за условията и реда за предоставяне и ползване на функциите на мрежата "идентификация на линията на викация", "идентификация на свързаната линия" и "тонално номеронабиране". Техническите условия за реализиране на допълнителните услуги при IP взаимно свързване се съдържат в стандартите и стандартизационните документи, дадени в Приложение към настоящото решение. Прилагането от задължените предприятия на посочените стандарти и стандартизационни документи осигурява оперативна съвместимост на услугите и тяхното безпрепятствено реализиране.

В съответствие със разпоредбите на ЗЕС и Общите изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения, предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи, са длъжни да поддържат целостта и сигурността на мрежата си и да осигуряват оперативна съвместимост на услугите си с тези на другите предприятия. Изпълнението на тези изисквания е от съществено значение при осъществяване на взаимното свързване, тъй като същото осигурява възможност на потребителите на едно предприятие да разменят съобщения с потребители на друго предприятие или да имат достъп до услуги, предоставяни от друго предприятие. В тази връзка и с оглед осигуряване на ефективното взаимодействие между електронните съобщителни мрежи, КРС е определила изисквания, свързани със осигуряването на сигурност и цялост на взаимно свързаните мрежи и оперативна съвместимост на услугите от край до край. Задължените предприятия следва да прилагат посочените в Приложението към настоящото решение стандарти и стандартизационни документи, еднозначно да дефинират интерфейса мрежа-мрежа (NNI, Network-to-Network Interface) в договорите за взаимно свързване и да въведат правила и/или системи за резервиране, като условия за изпълнение на задължението за осигуряване на сигурност и цялост на взаимно свързаните мрежи и оперативна съвместимост на услугите.

От съществено значение за осигуряване на оперативна съвместимост на услугите и взаимодействие на мрежите при взаимно свързване е прилагането на едни и същи стандарти и стандартизационни документи от предприятията. В тази връзка и в съответствие с разпоредбата на чл. 280, ал. 6 от ЗЕС, КРС определи посочените в Приложението към настоящото решение стандарти и стандартизационни документи, които задължените предприятия следва да прилагат при осъществяване на IP взаимното свързване. Изготвеният от комисията списък на стандарти и стандартизационни документи, съдържа международни стандарти и препоръки на международните стандартизационни организации ITU-T³, IETF⁴ и IEEE⁵, отнасящи се към използван протокол за сигнализация, вид на интерфейс в точката на взаимно свързване, методи за кодиране на трафика, реализация на допълнителните услуги. Всички посочени характеристики са от съществено значение за постигането на оперативна съвместимост на услугите от край до край.

Интерфейсът мрежа-мрежа е основен елемент при осъществяване на IP взаимното свързване, т.к. той е едновременно физическата и логическата граница между мрежите на предприятията и точка на разпределение на отговорностите между тях. Точното определяне на характеристиките му, което няма да позволи различни тълкувания, осигурява възможност за създаване и поддържане на защитена връзка между две различни мрежи, която осигурява ефективното им взаимодействие и достъпа на потребителите до услугите, предоставяни чрез тези мрежи. По тази причина, КРС е определила вида на интерфейса, стандартите и стандартизационните документи, които определят техническите му характеристики в зависимост от капацитета и вида на използваната физическа линия (мед, оптика). Предвид възможните варианти за реализация на физическата свързаност е определено изискване в договорите за взаимно свързване еднозначно да се дефинира използвания от предприятията интерфейс мрежа-мрежа.

Предвид значението на еднозначното определяне на интерфейса мрежа-мрежа в т.1.5 на решението КРС е определила съществените функции, които следва да бъдат осигурявани и поддържани в този интерфейс.

³ *International Telecommunications Union-Telecommunications (Международен съюз по далекосъобщения – сектор телекомуникации)*

⁴ *Internet Engineering Task Force (Целева група за интернет инженеринг)*

⁵ *Institute of Electrical and Electronic Engineers (Институт на инженерите по електроника и електротехника)*

По отношение на сигнализацията е допуснато поддържането на два протокола (SIP и SIP-I). Към момента повечето от задължените предприятия използват SIP протокол за сигнализация при взаимно свързване между мрежите си. Две предприятия (БТК и Мобилтел) осъществяват взаимно свързване при използване на система за сигнализация по общ канал № 7 (CCS7). В хода на работата на Консултативната структура тези две предприятия изказаха предпочитания за използване на протокол за сигнализация SIP-I. Изхождайки от разпоредбите на чл. 175, т. 1 и т. 3 от ЗЕС и като отчита алтернативните възможности за използване на двата протокола за сигнализация, КРС счита, че прилагането на принципа за пропорционалност в конкретния случай означава, че комисията следва да избере най-малко обременяващото задължение за съответните предприятия със значително въздействие върху пазара. В същото време, определеното по този начин задължение постига целения с настоящото решение резултат - реализиране на IP взаимното свързване. По тази причина, в определеното задължение е посочено, че при заявено желание за използване на протокол за сигнализация SIP от една от страните, другата страна осигурява транслиране на сигнализацията от SIP-I към SIP. При това дефиниране на задължението, комисията е взела предвид факта, че само две от предприятията имат предпочитания за използване на SIP-I и същите разполагат с финансов и административен ресурс за реализиране на изискваното транслиране, което няма да засегне техническата и икономическа жизнеспособност на ползваните и инсталирани от тях съоръжения с оглед вида на използваното взаимно свързване. Предвид финансовата мощ на посочените предприятия, КРС счита, че определеното по този начин задължение ще предотврати и налагането от тяхна страна на прекомерни технически изисквания, като прилагане на антиконкурентна практика.

В съответствие с нормативните изисквания за осигуряване на оперативна съвместимост на услугите е и задължението за поддържане на стандартизиран кодек за гласовите сигнали и за факсимилните съобщения. По тази причина и в съответствие с чл. 175а от ЗЕС, в решението са определени съответните стандарти и стандартизационни документи, на основата на които може да бъде постигната оперативна съвместимост на посочените услуги. Следва да се има предвид, освен това, че в хода на работа на Консултативната структура бе постигната висока степен на съгласие по отношение на вида на използваните кодекси.

Нормативното задължение за осигуряване на сигурност и цялост на взаимно свързаните мрежи и на оперативна съвместимост на услугите е свързано и с изискването за въвеждане на правила и/или системи за резервиране. Последното е съществено за осигуряване качество на услугите, предавани по взаимното свързване, с реализирането на свързаност от край до край и гарантиране на непрекъсваемост на предоставяните услуги. Правилата и/или системите за резервиране се определят от задължените предприятия в съответствие с развитието на мрежите им и правилата за тяхното управление.

Точното определяне на необходимия капацитет на линиите за взаимно свързване гарантира качествено предоставяне на услугите, като се имат предвид специалните изисквания за пренос на гласови услуги в реално време. В тази връзка в т. 1.4.3. е определено изискване за начина на оразмеряване на линията за взаимно свързване, като е отчетено, че IP взаимното свързване се отнася само за предаване на гласова услуга и факсимилни съобщения. При определяне на капацитета на линията за взаимно свързване следва да се вземе предвид броя на едновременно провежданите разговори и използвания метод за кодиране на гласовите сигнали. Предвид характера на услугите, предавани по взаимно свързване и в съответствие с постигнатото съгласие в хода на работа на Консултативната структура е определен минимален капацитет на точка на взаимно свързване, респективно на линия за взаимно свързване, от 10 Mbit/s.

Включването в решението (т. 1.6) на изискване за използване на граничен сесиен контролер (SBC – Session Border Controller) е по инициатива на задължените предприятия и бе поставено като въпрос в хода на работа на Консултативната структура. SBC е съоръжение, разположено на границата между две мрежи и осъществява редица функции по контрол на сигнализацията и медийния трафик, сред които са поддържане на статистика за повикванията (сесиите), и информация за качеството на услугите, управление на сигнализационния и медийния трафик, контрол на достъпа – автентификация и оторизация, конверсия на протоколи, защита на мрежите, скриване на топологията на мрежата и др. Предвид посочената функционалност и в съответствие с постигнатото съгласие между задължените предприятия, КРС счита, че това задължение не е обременително за тях и отговаря на изискванията на чл. 175 от ЗЕС.

Предвид по-стриктните изисквания към гласовата услуга (предоставяна в реално време), и характера на IP преноса, при който се използва комутация на пакети, КРС счита, че е от особено голямо значение да бъде гарантирано качеството на тази услуга, така че то да съответства на очакванията на потребителите, ползващи традиционна гласова телефонна услуга, предоставяна в мрежи с комутация на канали. По тази причина, в хода на работа на Консултативната структура бяха задълбочено дискутирани въпросите за осигуряване на качество както на преноса, така и на услугите. От предприятията бяха предложени освен включените в решението и други параметри за качество. След преглед на практиката за налагане на задължения за IP взаимно свързване (по отношение на гласови услуги и факсимилни съобщения) на останалите държави-членки на Европейския съюз, КРС определи посочените в т. 1.7.1 и т. 1.7.2 параметри. Според комисията, те представляват минимален набор от параметри, които са стандартизирани, включително и тяхното измерване. В посочените точки на решението за всеки от параметрите са посочени относимите към него стандартизационни документи, включително относно минималните референтни стойности.

КРС счита, че следенето на постигнатите стойности на посочените по-горе параметри за качество на преноса и на услугите е от съществено значение при взаимното свързване, с оглед осигуряване на качествени услуги на крайните потребители от край до край. По тази причина, комисията е на мнение, че тези параметри следва да бъдат измервани както при откриване на точка/линия на взаимно свързване, така и периодично. Следва да бъде отбелязано, че предприятията използват различни методи за управление на трафика в мрежите си, а някои от тях – за текущо следене на някои от тези параметри. Предвид това, КРС счита, че най-подходящия подход при определяне на задължението за първоначално и текущо следене на постигнатите стойности на параметрите за качество е постигане на съвместно договаряне между задължените предприятия. Определеният срок за договаряне е съобразен с очаквания срок на окончателно приемане на настоящото решение, като осигурява около половин година време за преговори с оглед постигане на съгласие.

Комисията е на мнение, че срокът от около една година, след постигане на договореност за условията за извършване на посочените измервания на параметрите за качество, е достатъчен за предприятията за осигуряване на необходимите финансови и технически средства и за извършване на необходимите изменения в мрежите им с оглед ефективно осигуряване на IP взаимно свързване. Срокът за ефективно въвеждане на IP взаимното свързване е съгласуван и с предприятията в хода на работа на Консултативната структура.

Задължението на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД по т. 4 вече е наложено с т. IX.4 и т. X.4 от Решение № 1361 от 31.05.2012 г. на КРС. С настоящото решение се определят конкретни технически изисквания за предоставяне на IP взаимно свързване, които предприятието следва да включи в Типовото предложение за взаимно свързване. По този начин се дефинират напълно условията, при които предприятието ще сключва индивидуалните договори за IP взаимно свързване. Аналогично е изискването, определено в т. 5 на настоящото решение по отношение на останалите задължени предприятия, на които са наложени задължения за прозрачност на условията за предоставяне на взаимно свързване.

3. Процедура по обществено обсъждане и нотификация на проекта на решение по реда на чл. 7а от Директива 2002/21/ЕО и чл. 42 и чл. 426 от ЗЕС:

С Решение № 798 от 18.12.2014 г., КРС откри процедура за обществено обсъждане, по реда на чл. 36 от Закона за електронните съобщения, на проект на решение на КРС за определяне на изискванията и сроковете за предоставяне на взаимното свързване, базирано на Интернет. В хода на процедурата по обществено обсъждане постъпиха становища от „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, „Мобилтел“ ЕАД и „Теленор България“ ЕАД. КРС проучи и разгледа постъпилите становища.

С Решение № 270/17.06.2015г. КРС приключи процедурата за обществено обсъждане като становищата на комисията по постъпилите предложения са изложени в Приложение към настоящото решение, включително приетите предложения, местата и текстовете, в които са отразени приетите предложения, и мотивите за неприетите. Приложението към решението е негова неразделна част.

Постъпилите становища и решението на КРС за приключване на процедурата са публикувани на страницата на комисията в интернет.

Съгласно чл. 7а от Директива 2002/21/ЕО и чл. 42 и чл. 426 от ЗЕС, проектът на решение се нотифицира до Европейската комисия, националните регулаторни органи на

държавите-членки на Европейския съюз (ЕС) и Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения.

4. Мотиви за разпреденото предварително изпълнение:

Съгласно чл. 4(1) от Директива 2002/21/ЕО до приключване на обжалването, решението на националния регулаторен орган остава в сила, освен ако не са приложени временни мерки в съответствие с националното законодателство. В тази връзка пар. 14 от преамбюла на Директива 2009/140/ЕО, която изменя чл. 4 от Директива 2002/21/ЕО, пояснява, че временни мерки със суспензивен ефект спрямо решенията на национален регулаторен орган следва да бъдат предоставяни единствено в спешни случаи за предотвратяване на сериозна и непоправима вреда за страната, поискала тези мерки, и ако балансът на интересите изисква това. В пар. 15 от преамбюла на Директива 2009/140/ЕО се посочва, че съществува широко разминаване в начина, по който апелативни органи [в Европейския съюз] са прилагали временни мерки за спиране на решенията на националните регулаторни органи, като с цел постигане на по-голяма последователност на подхода следва да се приложи общ стандарт в съответствие със съдебната практика на Общността. Посоченото в пар. 14 - 15 от преамбюла на Директива 2009/140/ЕО се отнася до хипотезата на чл. 166, ал. 4, във връзка с ал. 2 от АПК, който урежда спиране на предварителното изпълнение, когато то е допуснато по силата на отделен закон. Това се потвърждава и от мотивите на проекта на Европейската комисия за изменения на Директива 2002/21/ЕО, Директива 2002/19/ЕО и Директива 2002/20/ЕО⁶, които съгласно практиката на Съда на Европейския съюз са източник за тълкуване на действителната воля на европейския законодател (Решение от 28.03.1996г., С-468/93 *Gemeente Emmen/Belastingdienst Grote Ondernemingen*, пар. 21).

Следователно разпоредбата на чл. 4(1) от Директива 2002/21/ЕО изисква от държавите-членки да предвидят предварително изпълнение на решенията на националните регулаторни органи по силата на закона, като спирането му бъде допуснато само в спешни случаи за предотвратяване на сериозна и непоправима вреда за страната, поискала тези мерки, и ако балансът на интересите изисква това. В този смисъл е и съдебната практика на Върховния административен съд, която приема, че чл. 4(1) от Директива 2002/21/ЕО изисква предварително изпълнение по силата на закона на всички решения на КРС: Определения №№ 12813/2011 г.; 16004/2011 г.; 5759/2013 г.; 5886/2013 г.; 6260/2013 г.; 6673/2013 г.; 6696/2013 г.; 6751/2013 г.; 7550/2013 г.; 8387/2013 г.; 8465/2013 г.; 8945/2013 г.; 10644/2014 г. и др.

Разпоредбата на чл. 4(1) от Директива 2002/21/ЕО е въведена чрез специфично законодателно решение с измененията на ЗЕС от 29.12.2011 г., като до момента на тези изменения решенията на КРС са имали предварително изпълнение по силата на закона. При действието на отменения закон за КРС нямаше задължение да доказва наличието на някое от основанията за разпореждане на предварително изпълнение.

Съгласно чл. 35, ал. 6, т. 3 от ЗЕС, комисията включва разпореждане за предварително изпълнение при условията на чл. 60 от АПК при издаване на решения, отнасящи се до изпълнението на наложени специфични задължения на предприятия със значително въздействие на съответен пазар. В случай че КРС не допусне предварително изпълнение и бъде подадена жалба срещу настоящото решение, оспорването има суспензивен ефект и автоматично спира изпълнението на решението (чл. 166, ал. 1 от АПК). В този смисъл, дори и при липса на разпоредбата на чл. 35, ал. 6, т. 2 от ЗЕС, КРС е задължена по силата на чл. 4(1) от Директива 2002/21/ЕО да разпорежи предварително изпълнение на решението на основание и при условията на чл. 60, ал. 1 от АПК.

За разлика от хипотезата на предварително изпълнение по силата на закона, когато при която КРС не е задължена да изложи мотиви за допускането му, в хипотезата на чл. 60, ал. 1 от АПК в тежест на административния орган е да установи по несъмнен начин обстоятелствата, съставляващи конкретна предпоставка и обуславящи необходимост от предварително изпълнение, от прилагането на административния акт преди влизането му в

⁶ *Proposal for a Directive of the European Parliament and the Council amending Directives 2002/21/EC on a common regulatory framework for electronic communications networks and services, 2002/19/EC on access to, and interconnection of, electronic communications networks and services, and 2002/20/EC on the authorisation of electronic communications networks and services (presented by the Commission), COM(2007) 697 final, p. 10. <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2007:0697:FIN:en:PDF>*

сила. Когато допуска предварително изпълнение на административния акт, органът има задължението не само да изпише в акта нормата на чл. 60, ал. 1 АПК, но и да изложи обстоятелствата, които в случая изискват предприемане на неотложни действия за промяна на съществуващото до издаването на акта фактическо положение (Определение № 5693/2012 г. на ВАС, VII отд.). Гаранция за изпълнението на това задължение на административния орган е отговорността на държавата в случаите на отмяна по съответния ред на незаконосъобразно допуснатото предварително изпълнение на издаден административен акт.

При отчитане на гореописаните изисквания за законосъобразност на разпореждането за предварително изпълнение и при отчитане на задължението за КРС по чл. 4(1) от Директива 2002/21/ЕО, във връзка с чл. 288(3) от ДФЕС, да направи всичко възможно в рамките на своите правомощия да изпълни задълженията по директивата, КРС счита за необходимо да изследва кои от обстоятелствата по чл. 60, ал. 1 от АПК са налице по отношение на настоящото решение.

Видно от нормата на чл. 60, ал. 1 от АПК в административния акт се включва разпореждане за предварителното му изпълнение, когато това се налага:

- за да се осигури животът или здравето на гражданите;
- да се защитят особено важни държавни интереси;
- да се защитят особено важни обществени интереси;
- при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта;
- при опасност от закъснението на изпълнението да последва значителна или трудно поправима вреда;
- по искане на някоя от страните - в защита на особено важен неин интерес, като в този случай административния орган е задължен да определи гаранция.

След като в чл. 35, ал. 6 от ЗЕС е предвидено допускане на предварително изпълнение при условията на чл. 60, ал. 1 АПК, съдът прави преценка относно наличието на предпоставките за допускане на предварително изпълнение на акта, мотивирани от КРС. В случай че КРС не докаже наличието на поне едно от изброените обстоятелства по чл. 60, ал. 1 от АПК, съдът отменя разпореждането за предварително изпълнение.

С оглед характера на административния акт целта да се осигури животът или здравето на гражданите е неприложима в конкретния случай, поради което КРС не разглежда посочената хипотеза.

4.1. Разпореждането се налага, за да се защитят особено важни обществени интереси - необходимост от осигуряване на ефективна конкуренция на пазарите на едро на терминиране на повиквания в определено местоположение на индивидуални обществени телефонни мрежи и пазарът на едро на генериране на повиквания от определено местоположение на обществени телефонни мрежи:

Комисията счита, че е налице особено важен обществен интерес, който се изразява в необходимостта от ефективното изпълнение на наложените специфични задължения от страна на предприятията със значително въздействие върху съответните пазари, за да се подобри конкуренцията и да се защитят интересите на крайните потребители. Задължението за предоставяне на IP взаимно свързване е наложено с Решение № 1361 от 31 май 2012 г. на КРС като комисията е установила, че при осъществяване на взаимно свързване между мрежата на БТК и IP-базираните алтернативни мрежи, при запазване на CCS7, е необходимо двойно преобразуване на трафика между мрежите (IP трафика се преобразува в TDM и обратно), което създава предпоставки за влошаване на качеството на услугите. От друга страна, запазването на изискване за маршрутизиране на повикванията през TBC при използване на CCS7 като протокол за сигнализация, води до повишаване на разходите на конкурентните предприятия за закупуване и поддържане на съответни конвертиращи шлюзови съоръжения в мрежите им. Наложено задължение за предоставяне на IP взаимно свързване цели да премахне тези негативни за конкуренцията ефекти и да гарантира, че предприятията осъществяват взаимно свързване по икономически най-ефективния начин при запазване на качеството на предоставяните услуги. Изпълнението на изискванията по настоящото решение е насочено към постигането на основната цел за осигуряване на ефективна конкуренция между предприятията с крайната цел защита на правата на крайните потребители.

Конкретните изисквания по отношение на предоставянето на IP взаимно свързване целят да се осигури оперативна съвместимост и качество на услугите при свързването на

телефонните мрежи. По този начин целта за осигуряване на ефективна конкуренция се постига без да се засяга нормалното функциониране на мрежите и услугите.

4.2. Разпореждането се налага, за да се защитят особено важни държавни интереси, които в конкретния случай се изразяват в необходимостта от изпълнение на задължения, произтичащи от правото на ЕС:

При приемане на регулаторни решения от началото на 2012 г. насам (от отмяната на изричната законодателна разпоредба за предварително изпълнение на решенията на КРС с измененията на ЗЕС от 29.12.2011 г.) КРС отчита и задълженията на Република България като държава-членка на Европейския съюз (ЕС). Съгласно общото задължение по чл. 288(3) от Договора за функциониране на Европейския съюз (ДФЕС), директивите са задължителни по отношение на резултата, като оставят избора на конкретната форма и метод за изпълнение на държавните органи на държавите-членки на ЕС. Чл. 288(3) от ДФЕС задължава всички държавни органи в Република България, включително КРС като административен орган, да предприемат всички възможни действия в рамките на своята компетентност за постигане на целта на Директива 2002/21/ЕО.

В досегашната си практика КРС винаги приема, че задължението на държавата и на самата нея за изпълнение на произтичащите от правото на Европейския съюз задължения е особено важен държавен интерес. Този мотив на КРС е обусловен от специфичното законодателно решение, което законодателят прие на 20.12.2011 г., публикува на 29.12.2011 г., от която дата същото влезе и в сила. В практиката на ВАС посоченият мотив е разглеждан обстойно и съдът се е произнасял многократно, като е потвърдил законосъобразността му (Определение № 6669/16.05.2013 г. по а.д. № 5176/2013 г., оставено в сила с Определение № 10610/12.07.2013 г. на ВАС по а.д. № 8776/2013 г.; същото и в Определение № 6673/16.05.2013 г. по а.д. № 5708/2013 г., оставено в сила с Определение № 10499/11.07.2013 г. на ВАС по а.д. № 8118/2013 г.). По аналогия, потвърждение на тази практика може да се открие в Определение № 8741/2007 г. по а.д. № 8720/2007 г., 5 чл. с-в, в което съдът приема, че е налице необходимост от защита на важни държавни интереси по изпълнение на международни договори. Както посочва ВАС, правно нелогичната и противоречаща на чл. 4 от Директива 2002/21/ЕО законодателна промяна налага този специфичен мотив на КРС за допускане на предварително изпълнение (Определение № 10644 от 11.08.2014 г. по а.д. № 5034/2014 г. на ВАС, оставено в сила с Определение № 14419/02.12.2014 г. по а.д. № 12550/2014г. на ВАС, 5 чл. с-в).

Комисията счита, че е налице необходимост от защита на особено важен държавен интерес. Той се изразява в необходимостта от изпълнение на задължения, произтичащи от правото на ЕС, което задължава комисията да разпорежда предварително изпълнение на своите решения, свързани с имплементирането на Европейската регулаторна рамка. Съгласно чл. 4 (1) от Директива 2002/21/ЕО държавите-членки са длъжни да гарантират, че до приключване на обжалването, решението на националния регулаторен орган остава в сила, освен ако не са приложени временни мерки в съответствие с националното законодателство. С други думи, преценката за особено важните интереси, които следва да бъдат защитени с решенията на комисията, е направена на ниво ЕС и е закрепена със задължителна разпоредба на Директива 2002/21/ЕО.

В по-широк аспект предварителното изпълнение на решенията на комисията гарантира, че ще се постигне една от целите, заложи в чл. 8 от Директива 2002/21/ЕО - да се допринесе за развитието на вътрешния пазар на ЕС. Липсата на предварително изпълнение на решенията на КРС, при положение, че решенията на останалите европейски регулатори имат такова, ще има прекия ефект на парцелиране на вътрешния пазар, поради създаване на различни условия за предоставяне на електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

КРС счита, че е налице особено важен държавен интерес от изпълнение на задълженията на Република България, произтичащи от чл. 288(3) от ДФЕС. Единственият правен механизъм за изпълнение на задължението по чл. 4(1) от Директива 2002/21/ЕО е разпореждане на предварително изпълнение на настоящото решение на основание чл. 35, ал. 6, т. 2 от ЗЕС във връзка с чл. 60, ал. 1 от АПК.

4.3. Опасност от закъснението на изпълнението на акта да последва значителна или трудно поправима вреда:

Приложение към Решение № 270/17.06.2015г. на КРС

Задължението за предоставяне на IP взаимно свързване е част от цялостния комплекс от специфични задължения, наложени с Решение № 1361 от 31 май 2012 г. на КРС, които са насочени към общата цел за осигуряване на ефективна конкуренция на пазарите на терминиране на повиквания в определено местоположение на индивидуални обществени телефонни мрежи и на пазара на генериране на повиквания от определено местоположение на обществени телефонни мрежи. Липсата на ефективна конкуренция на пазарите на едро на терминиране на повиквания в определено местоположение на индивидуални обществени телефонни мрежи и пазарът на едро на генериране на повиквания от определено местоположение на обществени телефонни мрежи се отразява на свързаните пазари на дребно на обществени телефонни услуги и по-специално на пазарите на дребно на достъп до обществени телефонни услуги (регулирани с Решение № 195 от 14 март 2013г. на КРС). В този случай потребителите не биха могли да извличат максимална полза от избора, цената и качеството на електронните съобщителни услуги, което е една от основните цели на закона (чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗЕС). С други думи ползите за потребителите не биха били такива, както при наличие на ефективна конкуренция. Неефективно функциониращите пазари на телефонни услуги пряко вредят на физическите лица, които ще заплащат по-високи цени за услугите или ще получават същите при по-ниско качество, отколкото при наличието на ефективна конкуренция.

Формиралото се негативно влияние на потребителското благосъстояние е значителна вреда, защото са засегнати както преките потребители, така и всички свързани стопански субекти, за които тези услуги са необходими за собствените дейности. Неефективната конкуренция на пазарите на обществени телефонни услуги в определено местоположение ще означава, че бизнес потребителите на тези услуги не извличат максимално количество блага, като в крайна сметка този негативен ефект се прехвърля от тяхната собствена стопанска дейност върху крайните потребители на продуктите/услугите им.

С оглед на гореизложеното КРС счита, че е налице опасност от закъснението на изпълнението да последва значителна или трудно поправима вреда.

Съгласно чл. 60, ал. 4 от АПК, разпореждането за допускане на предварително изпълнение може да се обжалва пред Върховния административен съд в 3-дневен срок от съобщаването.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Върховния административен съд.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(д-р Веселин Божков)

ЗА ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

(Йолиана Райкова)

Приложение към проект на решение за определяне на изискванията към изпълнение на специфичното задължение за предоставяне на взаимно свързване, базирано на интернет протокол (IP)

Списък на стандарти и стандартизационни документи, които предприятията следва да прилагат при реализация на IP взаимно свързване

1. Протоколи за сигнализация

- 1.1. Протокол за сигнализация SIP: IETF RFC 3261 – Session Initiation Protocol (SIP)
- 1.2. Протокол за сигнализация SIP-I: ITU-T Q.1912.5 – Interworking between Session Initiation Protocol (SIP) and Bearer Independent Call Control (BICC) protocol or ISDN User Part (ISUP) – Profile C.

2. Вид на интерфейс в точката на взаимно свързване

- 2.1. Ethernet интерфейс: фамилия стандарти IEEE 802.3

3. Кодеци

- 3.1. ITU-T G.711 Pulse code modulation (PCM) of voice frequencies, A-Law (Uncompressed transport codec) – за кодиране на глас;
- 3.2. ITU-T T.38 Fax transport - за кодиране на факс.

4. Допълнителни услуги

- 4.1. **CLIP /CLIR**: IETF RFC3323 Privacy Mechanism for SIP (CLIP/CLIR) и IETF RFC 3325 Private Extensions to the Session Initiation Protocol (SIP) for Asserted Identity within Trusted Networks;
- 4.2. **DTMF**: IETF RFC 2833 RTP Payload for DTMF Digits, Telephony Tones and Telephony Signals и IETF RFC 4733 RTP Payload for DTMF Digits, Telephony Tones, and Telephony Signals
- 4.3. **Call Forwarding**: IETF RFC 5806 Diversion Indication in SIP.